

ABSTRAKT

Práce se zabývá problematikou bezdomovectví v souvislosti s užíváním návykových látek. Jejím cílem bylo analyzovat souvislosti mezi závislostním chováním a životem na ulici. Na základě toho pak doporučit vhodné a účinné nástroje k resocializaci těchto osob. Výzkum byl proveden formou dotazníkového šetření u pražských osob bez přístřeší na přelomu let 2017 a 2018. Participovalo na něm 300 respondentů. Metodou získávání dat byl strukturovaný dotazník. V práci byly použity běžné statistické postupy. Výběrový soubor byl tvořen metodou nepravděpodobnostního záměrného výběru.

Šetření ukázalo alarmující počet problémových uživatelů alkoholu či jiných drog mezi osobami bez přístřeší; a to 65 % ze všech zúčastněných. Dle zjištění determinuje problémové užívání návykových látek bezdomovectví, stejně tak jako je jeho důsledkem. Jedním ze společných rysů problémových uživatelů bez domova je dětství nebo alespoň jeho část prožitá v dětském domově nebo v jiném diagnostickém či výchovném zařízení. Polovina z nich byla vězněna. Z výzkumu tedy, mimo jiné, vyplývá, že prizonizace a traumata prožitá v dětství jsou vlivnými momenty v životě respondentů. Zajímavý je také údaj o sexuální orientaci uživatelů, kdy více než třetina z nich je založena jinak než heterosexuálně.

Výzkum ukázal, že závislosti na návykových látkách u osob bez přístřeší je potřeba věnovat pozornost, neboť může být překážkou návratu těchto lidí do společnosti. Zotavení je silně závislé na osobní historii jedince, sociálním kontextu, genetice, fyziologických stavech, existenci duševních chorob a ekonomickém stavu mezi řadou dalších proměnných. Je nutné problém řešit napříč všemi sociálními službami, které jsou dostupné této skupině obyvatel; a to na poli socioekonomickém i zdravotním.